

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 964/2021
22.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку **против окривљеног АА и др.** због кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног Законика (КЗ) у вези члана 33 КЗ, одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 110/2018 од 09.07.2021. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана **22.11.2021. године**, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 110/2018 од 09.07.2021. године **се ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 110/2018 од 09.07.2021. године окривљени АА и окривљена ББ су оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ а окривљени АА је оглашен кривим и због кривичног дела недозвољена производња, држања, ношења и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, па је суд окривљеном АА, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4,42,45,50,51,54,60 став 1 КЗ претходно утврдио за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, а за кривично дело из члана 348 став 1 казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, а даљом применом члана 60 став 2 тачке 2 и 4 КЗ и чланова

64, 65 и 66 КЗ изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у време проверавања у трајању од 3 (три) године не учини ново кривично дело и осудио га на јединствену новчану казну у износу од 150.000,00 (стопедесетхиљада) динара. Наведеном пресудом суд је окривљену ББ, применом наведених законских прописа и одредби чланова 4,42,45,50,51 и 54 КЗ осудио на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара. Истовремено, окривљени су обавезани да новчане казне плате у року од 15 дана од правноснажности пресуде уз упозорење да уколико новчане казне не плате у остављеном року суд ће им новчане казне заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу одредбе члана 78, 87, члана 348 став 6 КЗ и члана 246а став 5 КЗ према окривљенима је изречена мера безбедности одузимање предмета и то од окривљеног АА се одузима: 58 метака, калибра 9 мм и опојна дрога амфетамин укупне нето масе 1,02 грама, а од окривљене ББ се одузима: опојна дрога амфетамин са примесима кофеина, маса 3,48 грама, 2,64 грама, 6,56 грама, 3,98 грама и 1,68 грама, укупне масе 14,86 грама, 1 дигитална вагица сиве боје за прецизно мерење, опојна дрога МДМА у виду 1 таблете љубичасте боје са утиснутим *don region* са једне стране и *charmed irene* и звездицом са друге стране, масе 0,39 грама. Наведеном пресудом, окривљени су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка и то окривљени АА у укупном износу од 198.456,90 динара, а окривљена ББ у укупном у износу од 105.456,90 динара и паушала у износу од по 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавио јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљене ББ и АА огласити кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из одредбе члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ и казнити их по закону или да наведену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, суду је доставио бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Далибор Катанчевић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, одбије жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду као неосновану и потврди првостепену пресуду у целости.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је, у поднеску Ктж. бр. 1044/21 од 01.11.2021. године, предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и преиначи побијану пресуду у изреци под I тако што ће окривљене ББ и АА огласити кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и осудити их на казне по закону или да првостепену пресуду укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у одсуству уредно обавештених јавног тужиоца АЈТ у Београду и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Далибора Катанчевића, па је размотривши списе

предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду првостепена пресуда се побија **због битне повреде одрдаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП**, тако што се истиче да су разлози пресуде противуречни изреци побијане пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, неосновани су жалбени наводи из жалбе јавног тужиоца ВЈТ у Београду, јер је првостепени суд за своја чињенична утрђења из изреке у односу на окривљене у образложењу пресуде дао довољно јасне и аргументоване разлоге који не садрже никакве нејасноће, нелогичности, нити противуречности, а које у свему као правилне прихвата овај суд.

Побијајући првостепену пресуду **због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања**, жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да су окривљени АА и ББ извршили кривично дело Неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 у вези члана 33 КЗ, за које су оглашени кривим побијаном пресудом. У жалби се истиче да имајући у виду количину опојне дроге која је од окривљених одузета, начин на који је иста била разврстана и упакована, као и чињенице да је у стану у коме су окривљени живели, пронађена и од њих одузета дигитална вагица за прецизно мерење, да психијатријским вештачењем није регистровано постојање токсикоманске зависности од опојних дрога код окривљених указују да су окривљени опојну дрогу држали ради продаје, а не за сопствену употребу.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из одредбе члана 246а став 1 у вези члана 33 КЗ, за које су окривљени АА и окривљена ББ, оглашени кривим побијаном пресудом, као и у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење, и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које је окривљени АА оглашен кривим, а која кривична дела су ближе описана у диспозитиву побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио на основу одбране окривљеног АА, одбране окривљене ББ, исказа сведока ВВ, сведока ГГ, те увидом у писане доказе изведене у доказном поступку, које је првостепени суд ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљених, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих је прихватио одбране окривљених који су признали извршење кривичних дела за која су оглашени кривим побијаном пресудом.

Надаље, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, на основу изведених доказа, те чињеница које су утврђене њиховим извођењем, закључио да су окривљени АА и окривљена ББ, предметну опојну дрогу, држали за сопствену употребу, а не ради даље продаје како им се ставља на терет оптужним актом. Наиме,

правилно је првостепени суд нашао да само укупна количина опојне дроге која је одузета од окривљених спорном приликом и то укупно 1,02 грама амфетамина, као и 18,34 грама амфетамина у фрижидеру није довољна за закључак да је ова дрога била намењена продаји, нити такав закључак произлази из ове чињенице када се доведе у везу са другим доказима. Такође, чињеница да је окривљени АА изашао из стана са два паковања амфетамина од којих је једно од 0,11 грама а друго од 0,91 грама, није довољна за закључак о постојању кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ. Надаље, правилно је првостепени суд ценио и да је амфетамин у стану окривљених, нађен у укупно 5 засебних паковања, али да ова чињеница сама за себе ни у вези са другим доказима, није довољна за закључак да је иста била намењена продаји, јер су ова паковања, посебно четири кесице у једној металној кутији садрже битно различите количине амфетамина, упоређено у грамима, а поред тога неспорно је да су пет паковања била у фрижидеру, вагица на полици у кухињи и једна таблета МДМА у фиоци у дневној соби, дакле на доступним местима и при руци окривљенима, односно нису били сакривени, што и по оцени већа овог суда иде у прилог одбранама окривљених да је предметна дрога била намењена њиховој личној употреби. Имајући у виду одбране окривљених, и то да су дугогодишњи уживаоци опојне дроге амфетамин, коју повремено користе, на начин у количини и по динамици, како су то објаснили а у вези са врстом и количином опојне дроге која је пронађена и одузета од окривљених, то све напред наведене околности, и по оцени овог суда указују да су окривљени, предметну опојну дрогу држали за сопствену употребу. По налажењу овог суда упркос чињеници да код окривљених, психијатријским вештачењем није утврђено постојање зависности и смањене урачунљивости услед употребе опојних дрога, код постојећег стања ствари није доказано да је дрога била намењена даљој продаји а на шта се указује у жалби јавног тужиоца ВЈТ у Београду, о чему је првостепени суд дао јасне, логичне и аргументоване разлоге на странама 11 и 12 образложења побијане пресуде, које у целости прихвата и овај суд.

С обзиром на наведено, те чињеницу да сходно члану 420 став 2 ЗКП, суд није везан за предлог тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела које је предмет оптужбе, а да је током првостепеног поступка утврђено чињенично стање које је повољније за окривљеног, а односи се на догађај који је предмет оптужнице, правилно је првостепени суд нашао да се у конкретном случају у кривичноправним радњама окривљеног АА и окривљене ББ, стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из одредбе члана 246а став 1 у вези члана 33 КЗ, те је радње окривљених за које је утврђено да су их предузели критичном приликом, на тај начин правно квалификова, и, сагласно томе, крећући се у границама својих законских овлашћења, чињенични опис садржан у диспозитиву оптужног акта уподобио наведеном. При томе, правилно је првостепени суд оценио да количина опојне дроге која је пронађена и одузета од окривљених, узимајући у обзир њихове дневне потребе, интензитет и динамику конзумирања, како су то навели у својој одбрани, представља малу количину, намењену за личну употребу.

Надаље, имајући у виду одбрану окривљеног АА, који је признао да су 58 метака, калибра 9мм, упакованих у две кутије, пронађени од стране овлашћених службених лица полиције, приликом претреса стана у ..., у Улици ... број ..., у коме окривљени живи, у спаваћој соби у торби у гардероберу, његово власништво, да су ове ствари одузете од окривљеног по потврди о привремено одузетим предметима, а за исте је

вештачењем од стране МУП РС, НКТЦ бр. 234-10146/18од 25.01.2018. године, утврђено да представљају бојеву муницију калибра 9x19 мм за ватрено оружје са олученим цевима, правилно је првостепени суд нашао да је изведеним доказима на несумњив начин утврђено да се у означеним радњама окривљеног АА, стичу сва битна обележја бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, те га је за наведено кривично дело и огласио кривим, дајући јасне, логичене и за овај суд прихватљиве разлоге.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА и окривљене ББ, стичу сва битна обележја кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ, а у радњама окривљеног АА и сва обележја бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, на начин ближе описан у диспозитиву пресуде, правилно закључивши да су окривљени предметна кривична дела извршили са директним умисљајем, о чему су у образложењу дати детаљнији разлози.

Надаље, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, правилно ценио све олакшавајуће и отежавајуће околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на избор врсте и висину кривичне санкције, па је тако од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да се ради о човеку који је отац петоро деце, док је окривљена ББ удата, мајка је пунолетног детета, док отежавајућих околности на страни обоје окривљених није било, при чему је првостепени суд правилно имао у виду да је према извештају из КЕ окривљена ББ осуђивана, али због кривичног дела које није сродно кривичном делу за које је оглашена кривом овом пресудом, а такође је од наведене осуде протекао дуг временски период од око 20 година те ову околност суд није узео као отежавајућу, па је правилно првостепени суд окривљеном АА, применом наведених законских прописа и одредби члана 4,42,45,50,51,54,60 став 1 КЗ претходно утврдио за кривично дело из члана 246а став 1 КЗ новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, а за кривично дело из члана 348 став 1 казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, а даљом применом члана 60 став 2 тачка 2 и 4 КЗ и чланова 64, 65 и 66 КЗ изрекао му условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредио да се овако утврђена казна затвора неће извршити ако окривљени у време проверавања у трајању од 3 (три) године не учини ново кривично дело и осудио га на јединствену новчану казну у износу од 150.000,00 (стопедесетхиљада) динара, док је применом наведених законских прописа и одредби чланова 4,42,45,50,51 и 54 КЗ, окривљену ББ осудио на новчану казну у износу од 100.000,00 (стохиљада) динара, коју новчану казну су окривљени дужни да плате у року од 15 дана, под претњом последица пропуштања.

По оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, свим утврђеним околностима у смислу члана 54 КЗ, на страни обоје окривљених дао адекватан значај, те им изрекао кривичне санкције по врсти и мери размерне тежини извршених кривичних дела и степену кривице сваког од окривљених, исте су нужне али и довољне за постизање стврхе изрицања кривичних санкција и сврхе кажњавања, како на плану индивидуалне превенције, сваког од окривљених понаособ, тако и на плану генералне превенције у смислу члана 4 и 42 КЗ.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, веће Апелационог суда у Београду, одлучио као у диспозитиву пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић Недић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић